

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 216-ҳадис

1. 216. Абу Ҳумайд Абдураҳмон ибн Саъд ас-Саъидий розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам Ибн Лутбия деган аздлик бир кишини садақага омил қилиб тайинладилар. У қайтиб келгач: «Бу сизларга, бу эса менга ҳадя қилинди», деди. Бас Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам минбарга чикиб, Аллохга ҳамду сано айтиб, сүнгра:

«Аммо баъд! Мен сизлардан бир кишини Аллоҳ мени бошлиқ қилган нарсага тайинласам, у киши келиб, «Бу сизларга, мана буниси менга ҳадя қилинди», деб айтяпти. Агар ростгүй бўлса отасининг уйида ёки онасининг уйида ўтирамбди-да, унга ҳадя қилинадими ёки йўқми, кўрар эди! Аллоҳга қасамки, кимки бундан (садақадан) бирор нарсанни ноҳақ олса, қиёмат куни уни кўтариб келади. Яна сизларни пишқириб турган туюни ёки бўкираётган молни ёки маъраётган қўйни кўтариб, Аллоҳга йўлиқаётганида кўрмайин, деб кейин қўлларини кўтариб - ҳатто қўлтиқлари остидаги оқликни кўрдик - «Аллоҳим, етказдимми? Аллоҳим, етказдимми?» деб айтдилар».

Мұттағақүн алаіх.

Манба: hadis.islom.uz

